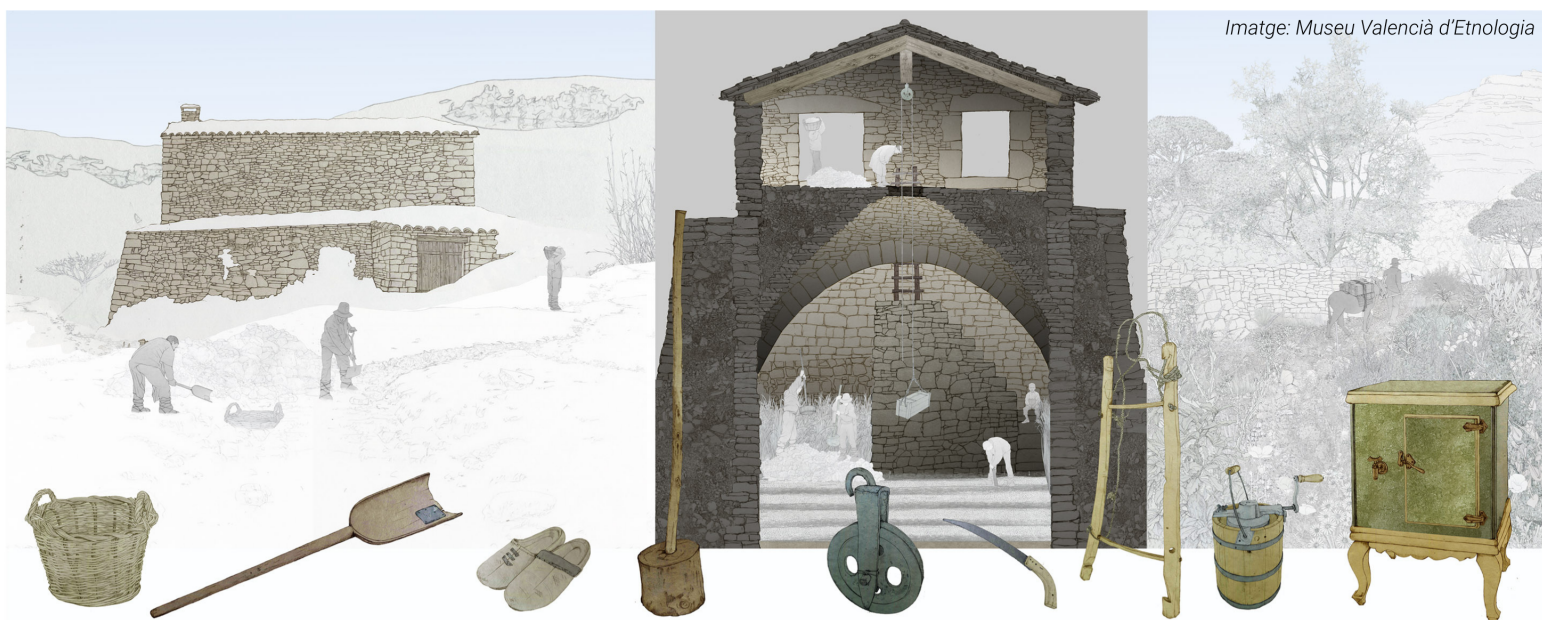

GENER 2025

Imatge: Museu Valencià d'Etnologia

#OficisTradicionals #ElGel
#Al gener, tanca la porta i encén el braser

#Gener #AlGener,TancaLaPortaIEncénElBraser

ÍNDEX

<u>Actualitat</u>	<u>3</u>
<u>Ressenyes</u>	<u>17</u>
<u>L'entrevista del mes</u>	<u>23</u>

ACTUALITAT

Experiència del mes

"Porrats, focs i Sant Antonis de la Marina Alta"

Amb cotxe

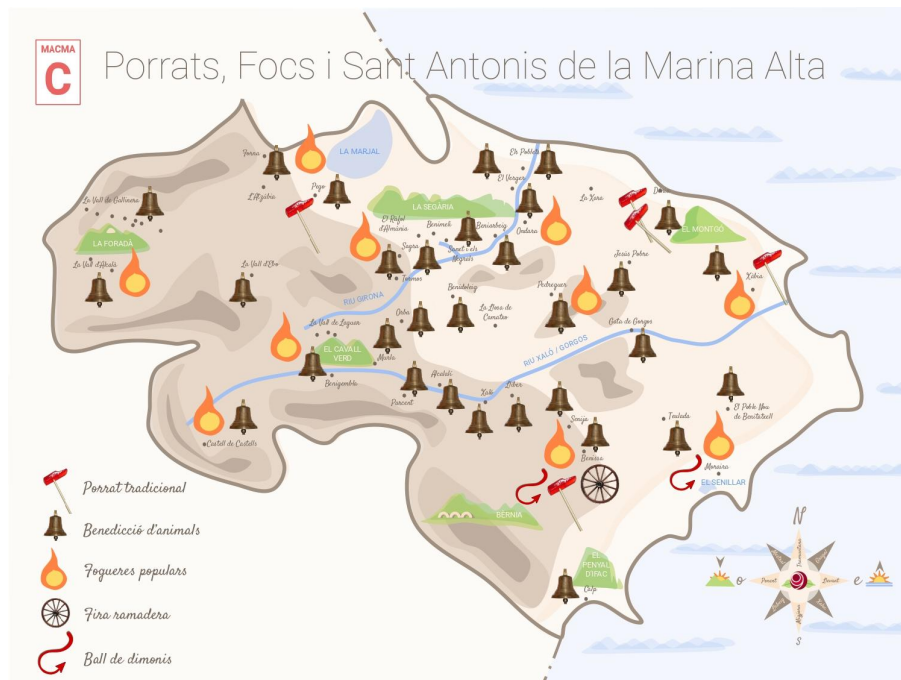
Amb bici

A peu

Experiència de gener. Porrats , focs i Sant Antonis de la Marina Alta

La primera experiència de l'any comença d'una manera diferent i especial. A les pàgines d'aquesta edició, ens submergirem en la festivitat de Sant Antoni, una celebració arrelada al nostre territori que combina història, espiritualitat i cultura popular. Desgranarem el seu origen i significat, explorarem el context històric i social que l'ha fet perdurar i descobrirem, poble a poble, les tradicions i rituals que fan d'aquesta festivitat una cita imprescindible del calendari comarcal. Prepareu-vos per a conèixer de prop el batec d'una festa que és patrimoni viu i identitat compartida.

UN POC D'HISTÒRIA. Sabem d'on venim per decidir on anem.

La festa de Sant Antoni Abat, més conegut com del Porquet (en altres zones el coneixen com Sant Antoni dels ases o el Barbut) és la primera de les festes del nou any, en alguns llocs es considera el preludi de les festivitats dels Carnestoltes pagans.

Sant Antoni és el patró dels animals domèstics, el coneixem popularment com Sant Antoni del porquet perquè segons la llegenda quan el dimoni va temptar al Sant en la seua cova uns porquets el van acompanyar i protegir.

És una festa medieval a mig camí entre el paganisme del cicle agrícola i la devoció cristiana front al dimoni.

A terres valencianes arribà, de la mà de Jaume I, i les celebracions són tant esteses com variades: Dimonis i balls, arrossegaments i fogueres purificadores, benedicció dels animals i porrats per omplir la panxa.

Sant Antoni del porquet celebra la seua festa el 17 de gener, coincidint amb l'inici d'un nou cicle agrícola, és per això que és patró dels animals. Sobretot d'aquells que tenen a veure amb els treballs del camp: Cavalls, hagues i burros,

principalment, però també més recentment de tots els animals de companyia, les nostres mascotes.

Aquesta tradicional festa va començar a perdre's, però des de fa uns anys s'està recuperant a molts dels pobles gràcies a la tasca d'associacions, festers i ajuntaments.

Cada poble la celebra amb particularitats que la fan única i especial. En aquesta ocasió, farem un recorregut per algunes de les localitats que mantenen viva aquesta celebració, descobrint les fogueres, les benediccions d'animals, els actes litúrgics i les activitats populars entre altres.

Així doncs, cada municipi aporta la seua pròpia essència a aquesta festivitats, convertint-la en un mosaic cultural que val la pena conèixer i viure.

Ens acompanyeu en aquesta experiència?

Comencem pel municipi de **Beniarbeig**, on la celebració de la festa de Sant Antoni ha estat sempre vinculada als animals i a la muntanya, amb la Serra de Segària com a principal escenari de la jornada. Tradicionalment, l'activitat religiosa es feia de bon matí amb una missa precedida per la benedicció dels animals, sobretot els destinats a treballs agrícoles i ramat. A continuació tenia lloc una partida de pilota i seguidament s'anava a dinar paella a la muntanya, on ja a poqueta de nit es cremaven les argelagues i altres matolls, la llum dels quals es podia veure des del poble. Entre els xiquets i xiquetes, existia l'entreteniment d'embrutar portes i portals amb el llançament de farina i estirar pots de llanda i perols fent soroll mentre cantaven...

*"Sant Antoni és a gener!
Carnestoltes hem de fer!
Qui no vulga Carnestoltes!
Que tanque les portes!"
Cançó i informació recollida per P. Bañó*

Si parlem del poble de **Benigembla** hem de dir que Sant Antoni era la festa més important del poble.

En l'actualitat es continua mantenint la festa dins l'edifici del

Sindicat, espai on a l'interior s'ajunta tot el poble per menjar-se el tradicional gran putxero.

El dissabte a la nit continua la festa amb sopar popular i ball al mateix edifici del Sindicat i pel que fa al diumenge queda reservat per a la benedicció dels animals.

Passant al municipi de **Benissa** primerament cal destacar que l'any 2018 va recuperar la crema ancestral de la Foguera de Sant Antoni, aquesta és l'encarregada de marcar l'inici de la festa, i des de fa un parell d'anys també han instaurat el ball dels dimonis al voltant del foc.

La Fira i Porrat de Benissa és una festa Declarada d'Interés Turístic Local, de gran tradició i recorregut. Aquest poble es converteix en un gran aparador comercial del món de la ramaderia i del comerç, així com festa tradicional d'obligat pas amb Mercat Medieval, Fira d'Artesania, Fira d'Atraccions i Porrat tradicional.

Ja ho diuen per allà a Benissa...

"A la Fira no vages si no tens diners; veuràs moltes coses i no compraràs res".

Continuem descobrint i posem direcció a **Calp**, on la celebració quasi sempre és el següent diumenge (si cau entre setmana) a la festivitat, cap a migdia (d'11:30 h a 12:00 h) en les dues parròquies de Calp. Amb diverses activitats per a les mascotes, infants i adults.

Anem cap al poble de **Castell de Castells**, on la festa de Sant Antoni està molt arrelada. La comissió dels festers de Sant Antoni és l'encarregada d'organitzar la foguera que fan a la porta de l'església per a la festa i torrada nocturna. Però durant el dia també s'organitzen activitats. També tenen costum de fer rotllets i beneir-los.

Continuem el nostre camí cap a **Dénia** on se celebren 2 porrats a l'any, amb romeria i festejos diversos a les ermites de cada una de les santes.

Als Porrats tradicionals podem trobar dolços, fruites confitades i fruits secs: dàtils, figues i orellons, torró de gat i martells de caramel, així com faves seques, tramussos, xufes, ametlles i cigrons torrats.

Els porrats són mercats que es posen per a celebrar la festivitat d'un sant.

Els principals són els de Sant Antoni, Sant Blai, Sant Vicent, Sant Josep i Santa Llúcia.

Tradicionalment, el que es comprava es posava directament dins dels mocadors dels mateixos clients, com en "La Mocadorà".

Continuem amb **el Poble Nou de Benitatxell** on fan esmorzar, cercavila i benedicció dels animals. Com a curiositat, hi ha costum de donar-los un rotllo també. Aquesta tradició dolça per als animals és compartida per molts altres pobles valencians. Com el cas de Benicarló on caldria destacar l'embolicà. Allí, el dia de Sant Antoni es donen uns dolços coneguts com Les Coques de Sant Antoni, se'n fan a milers -130.000 per ser més exactes- i són llançats pels festers de la Confraria de Sant Antoni el dia de la festa gran. Prèviament, centenars de voluntaris i voluntàries del poble han treballat embolicant els dolços en paper de seda blanc, amb forma de caramel o polvoró.

Hui en dia es conserva la festa i la tradició, encara que ara són les persones les que principalment s'emporten el premi més llépol...

Si parlem **del Verger**, la Serra de Segària és omnipresent i marca el ritme de la vida i costums dels pobles que hi viuen a la seua ombra.

Tant és així que tots els xiquets i xiquetes d'Ondara, el Verger i Beniarbeig pujaven a la Serra a passar el dia de Sant Antoni. Els majors conten que quan començava a caure la nit encenien xicotetes fogueres fetes amb argelaga i altres matolls. Així, la festa per als infants consistia a observar des del poble a la nit les diverses fogueretes que il·luminaven aquell gegant de pedra i suposar quina seria la seua.

Passant **als Poblets** fan una romeria a la Pedra del Salvador per a procedir a la benedicció d'animals domèstics i de companyia davant la imatge del seu patró: Sant Antoni. En acabar fan un dinar de recapte (comestibles que es duen

quan es va de camí, de viatge o a fer faena fora de casa) a l'àrea recreativa de la partida Gironets.

Direcció a **Gata de Gorgos** trobem alguns costums que s'han perdut i altres que es continuen fent. Antigament, els veïns del carrer de les Moreres soltaven un porquet amb una campaneta, aquest animal era alimentat i criat per tots els veïns. El 17 de febrer era subhastat al millor postor i amb el que es guanyava es pagava el sermó i la processó. Aquest costum es feia arreu dels pobles valencians i donà origen al refrany “pareixes el porquet de Sant Antoni que va de casa en casa”.

Després de la desfilada d'animals i benedicció es feien carreres de cavalls i Gropes -escenes valencianes en les quals els cavalls són cavalcats i engalanats amb cobertors i mantons per a lluir l'animal.

Hui en dia, Sant Antoni se celebra al barri de l'Arraval de Gata que és el més antic del poble i si ens dirigim cap allí trobarem sopars populars, ball i xocolatada. El menjar típic més relacionat per als gaters amb la festa de Sant Antoni és el Pa Socarrat, que reparteixen després de beneir-lo a tots els assistents. A Gata de Gorgos diuen: “Sant Antoni del Porquet, que a les ueles fa rialles i a les joves ramellets”.

La celebració a **la Vall de Laguar**, exactament al poble de Campell (que és el poble de baix) continuen fent la tradicional Trossejada del porc. Una festa que s'acompanya d'activitats infantils, sopar de recapte, foguera popular, ball i per descomptat la benedicció dels animals.

A **Llíber** la festa se celebra amb els amics del cavall i la Parròquia. El dissabte anterior a Sant Antoni es fa una esmorzada seguida d'una cercavila amb carros i cavalls per acabar amb la tradicional benedicció.

També s'organitza un dinar popular i activitats per als xiquets i les xiquetes durant la vesprada.

Si parlem d'**Ondara** destaquem que els xiquets i les xiquetes pujaven a passar el dia a Segària i que feien grans torrades d'embotit i xulles. Molt relacionat, d'altra banda, amb Sant Antoni i l'inici de la cria del porquet fins a la seua

matança. Actualment, s'ha recuperat una foguera popular amb torrada al Prado, la nit de Sant Antoni.

A **Pedreguer** als animals se'ls presenta davant de Sant Antoni amb un bon floc de setí, bé siga gat, gos o periquito. Aquesta tradició té el seu origen en el costum medieval d'engalanar haques i cavalls amb els millors ornaments, incloent-hi cascavells i campanetes, ja que es pensava que aquest soroll protegia del dimoni. Una curiositat és que El Porrat a Pedreguer no el fan per Sant Antoni sinó per Sant Blai, el dia 3 de febrer.

Continuant amb **Pego**, la tradició del Porrat de Sant Antoni es perd en el temps. Es fa porrat a l'Ermita medieval de Sant Antoni, on la gent porta el dinar i se'l menja a l'aire lliure.

En aquesta ermita cada 17 de gener se celebra la coneguda romeria de Sant Antoni del porquet, anomenada en el poble com el "Porrat de Sant Antoni". Cal destacar que des del 2014 s'ha recuperat la tradicional baixada del pi i plantada amb cavalls ajudats per carreters i carreteres i a la nit torrada popular d'embotit a la foguera.

Passant per **Sagra**, destaquem que s'ha celebrat aquesta festa de forma continuada, organitzant-la cada any un grup de carrers diferents. La foguera es va recuperar dins del programa d'actes ara fa més de 25 anys!

El dissabte fan foguera sopar i ball i el diumenge la benedicció dels animals. També els dolços estan ben presents a Sagra per Sant Antoni, els festers reparteixen pa beneït per als assistents a la benedicció dels assistents.

Entre els anys 50 i 70 a **Teulada Moraira**, per Sant Antoni, se celebrava "l'ariçonà". Moltes famílies de Benissa, Teulada, El Poble Nou de Benitatxell i Moraira anaven a agafar eriçons a la mar, on organitzaven dinars populars per les platges del municipi. Al casino del Tio Llorenç arribava, com cada any, el Ti Noguera d'Ondara a amenitzar la revetlla de Sant Antoni.

Des de fa aproximadament uns 10 anys la Colla el Falçó ha impulsat i recuperat el ball de dimonis que representen els quintos al voltant de la foguera tot intentant enganyar a Sant Antoni. Actualment, celebren Sant Antoni amb foguera,

cercavila, sopar popular i ‘Ball de dimonis’ a la vora de la foguera. Antigament, eixia un personatge disfressat que semblava representar al dimoni i anava a fer malifetes sense importància pel poble la vespra de Sant Antoni.

A **Xàbia** la Cremà popular del Pi ja compleix 26 anys. En aquest poble es realitzen esmorzar, dinar i sopar popular, a més de la tradicional cercavila del trasllat del Pi i la benedicció corresponent dels animals. A més a més, durant la resta del mes de gener el Porrat i la Fira de les atraccions està muntada.

I així, entre fogueres, benediccions i molta festa, hem descobert que Sant Antoni és molt més que una tradició: és l'ànima viva de la nostra comarca, una festa que uneix i emociona. Cada poble de la Marina Alta, amb les seues singularitats, aporta un toc especial a aquesta celebració única. Tant de bo que aquestes curiositats us hagen obert la porta a gaudir-ne encara més i a descobrir, any rere any, tot allò que fa d'aquesta festivitat un autèntic patrimoni viu. Fins a la pròxima aventura festiva!

A la MACMA disposem de **materil didàctic** amb l'objectiu d'apropar a l'alumnat de la Marina Alta la iconografia, també la màgia, de la festivitat de Sant Antoni i alhora conscienciar els més menuts i les més menudes sobre l'empremta d'una de les nostres tradicions més arrelades.

D'altra banda, amb motiu de la celebració de Sant Antoni, una de les festivitats més arrelades a la Marina Alta, la MACMA recorda que a la nostra web podeu accedir a l'altaveu, **"Programació Sant Antoni a la comarca"** el qual ofereix informació actualitzada sobre les programacions municipals relacionades amb aquesta festivitat. Aquest recurs en línia esdevé una eina clau per a la consulta de les activitats previstes en cada municipi, fomentant la participació i la difusió de la cultura popular a escala comarcal.

ACTUALITAT

La Xara acull els plenaris de la MACMA, Xarxa Jove i Xarxa Esportiva de la Marina Alta

El passat dimecres 18 de desembre tingueren lloc, a la Biblioteca de la Xara, els plenaris corresponents a la Mancomunitat Comarcal de la Marina Alta i a les Xarxes de joventut i esports integrades dins d'aquesta. A aquesta convocatòria assistiren les diferents alcaldies i regidories representants de cada municipi. Maria Teresa Pérez, alcaldessa de la Xara va voler agrair que des de la Mancomunitat també es tinga en compte a les entitats locals menors per acollir aquest tipus d'actes.

Plenari de la MACMA

En l'ordre del dia de les Xarxes estava l'aprovació de l'acta de la sessió anterior, la presa de possessió dels nous regidors i regidores i la memòria anual d'exercici 2024. Pel que fa a la Xarxa Jove caldria destacar la Memòria d'activitats presentada on quedava patent la consolidació de les activitats que des de fa uns anys ja s'estan realitzant i d'altres noves que s'han estrenat, com és el cas la nova campanya que s'ha realitzat als IES a través de la psicòloga de Xarxa Jove, en la que han treballat a través de tallers sota el títol "Les XXSS en la construcció de la nostra imatge personal. Identitat real vs. Identitat digital" i que ha tingut

molt bona acollida i resultats, la nova borsa de convocatòries europees “De cap a Europa” per a joves d’entre 18 i 30 anys, els tallers de sororitat per als IES de la comarca o el fet de tornar a posar en marxa el programa de joves corresponsals dels pobles d’Orba i Xaló, pobles que estan a càrrec dels dinamitzadors juvenils de la MACMA.

Plenari de Xarxa Jove

En el plenari de la Xarxa Esportiva estava inclosa l’elecció del nou president. Sols es va presentar un candidat, Sergi Brogniez Malonda, regidor del Verger, que va ser nomenat per unanimitat. El mateix va prendre la paraula destacant la voluntat de continuar treballant per potenciar l’esport comarcal escolar i posant especial èmfasi en el seu vessant saludable com a ferramenta per a la millora de la vida de les persones. També es van revisar les actuacions en el 2024 destacant els canvis que s’estan introduint en les lligues comarcals escolars, de les que aquesta temporada ja es compleixen 30 edicions.

Plenari de Xarxa Esportiva

En últim lloc, es va realitzar el plenari de la MACMA. Es varen destacar algunes de les actuacions que s’han portat al llarg del 2024, i que han tingut una gran repercussió, com és el cas de l’exposició itinerant “Marinant Estellés”. Aquesta ja ha anat voltant per bona part de la comarca i acabara de visitar les pròximes setmanes la resta de pobles. Per altra banda, es va anunciar el projecte “Marina Alta, territori emprendedor i sostenible”. Un projecte que sorgeix des del Pla Ambiental i turístic que va redactar la Mancomunitat

l'any 2023, en el qual es van traçar línies estratègiques i projectes a desenvolupar i implantar, com el projecte per a la creació d'un "Oficina de poblament rural". Ja s'ha realitzat el projecte i la selecció de personal i sols s'està esperant a l'aprovació de les subvencions destinades a territoris innovadors per part del Ministeri de transició ecològica. Un altre dels projectes que s'han engegat en els últims mesos en la Mancomunitat i que es va destacar al plenari va ser "De cap a Europa", un programa que busca oferir als joves de la comarca experiències de formació, de pràctiques i de voluntariat per tota Europa.

El plenari de la MACMA, amb més punts a tractar, es va allargar fins a les 21.30 h, però amb la satisfacció per part dels assistents de continuar construint comarca entre tots i totes. Alguns dels punts fonamentals del plenari foren tan importants com l'aprovació del Pressupost 2025 que suposarà un increment del 13,5% respecte al 2024 i en el que s'aposta fortament per invertir en activitats culturals, esportives i juvenils, partides que sumen un total de 97.000 € que revertiran directament amb activitats o accions per als municipis de la Mancomunitat. L'altre punt fonamental fou l'aprovació de la Relació de Llocs de Treball del personal estructural de la Mancomunitat per tal de consolidar ocupació i, per tant, a l'equip humà responsable de les polítiques comarcals. Molt ressenyable resulta que tots i cadascun dels punts de l'ordre del dia foren aprovats per unanimitat, cosa poc habitual en la política actual que sembla tendir cada vegada a una major polarització. En aquest sentit, la Mancomunitat Comarcal de la Marina Alta continua sent un exemple de com persones amb un diferent punt de vista es poden posar d'acord quan es treballa pensant en el bé comú.

ACTUALITAT

Èxit de la Primera reunió informativa “De Cap a Europa” per a crear una borsa de beques europees

La Mancomunitat Comarcal de la Marina Alta (MACMA) i la Xarxa Jove de la Marina Alta han posat en marxa el projecte «**De Cap a Europa!**», una iniciativa que brinda als joves de la comarca l'oportunitat de «conèixer nous països, fer amics d'arreu del món i millorar el seu futur professional». La primera **reunió informativa** va tindre lloc el darrer 22 de novembre al Centre Polivalent de Gata de Gorgos, on un total de 42 assistents escoltaren tota la informació detallada de possibles beques i ajudes per viatjar i formar-se arreu d'Europa.

El projecte està dissenyat per a joves de la Marina Alta, de 18 a 30 anys, amb l'objectiu d'oferir oportunitats úniques entre les quals destaquen la possibilitat de fer pràctiques professionals, cursos formatius, voluntariat, etc.

La iniciativa sorgeix arran de la proposta de la Junta de Govern de la MACMA en la qual es demanava contractar una empresa especialitzada per poder crear projectes i cercar fons europeus. L'empresa adjudicatària, junt al personal de cultura i joventut de la MACMA foren els

encarregats de la reunió, on assistiren els tècnics de joventut dels pobles de Benissa, el Poble Nou de Benitatxell, Pego, Gata de Gorgos i Pedreguer i joves vinguts de diferents municipis de la Marina Alta: Calp, Gata de Gorgos, Dénia, Pego, Benissa, el Ràfol d'Almúnia, Parcent, Xàbia, Teulada, Jesús Pobre i el Verger.

La campanya “De cap a Europa” va començar amb una crida a l'acció en XXSS i un vídeo promocional convidant a tots els i les jòvens de la comarca assistir aquesta reunió informativa, dels quals, van assistir al voltant de 40 jòvens interessats amb el projecte amb la finalitat d'explicar-los de primera mà en què consisteix “De Cap a Europa” i les diferents possibilitats que poden tindre si en formen part.

Així mateix, cal remarcar que la iniciativa ha tingut molt bona acollida i bons resultats, ja que s'ha pogut crear una borsa de jòvens interessats amb la finalitat d'enviar-los diferents convocatòries que els puguen interessar a cada un d'ells i elles de forma personalitzada.

No obstant això, la convocatòria continua oberta i si algun o alguna jove de la comarca està interessada en formar part d'aquesta borsa, pot fer la seua sol·licitud a través d'un formulari que s'ha generat adhoc i del que poden trobar l'enllaç a continuació:

FORMULARI INSCRIPCIÓ BORSA CONVOCATÒRIES EUROPEES “DE CAP A EUROPA”

Segons declaracions de l'equip de joventut, tenim la intenció de continuar fent crides a l'acció per XXSS i animar a tots els jòvens de la comarca a formar part d'aquesta borsa i a viure aquesta experiència a través d'aquest enllaç, que enguany serà pilot i que pretén fer del jovent que participe en un referent per a futurs becaris i becàries.

RESSENYES

Ressenyes recerca 2025

Dones i pilota - H. Paricio i V. Agulló

Dones i pilota. Esport, cultura i igualtat

L'esport i la societat van en paral·lel per a aconseguir una major sensibilització i implicació en el que a la participació activa de les dones es refereix.

Malauradament, encara preveu la invisibilitat de les dones en molts terrenys com ara el que ens ocupa; una menor pràctica en l'àmbit de la competició.

Els autors; Helena Paricio i Víctor Agulló han recopilat una sèrie d'entrevistes trencant amb molts prejudicis que envolten la dona i l'esport.

‘Dones i pilota’ és un reconeixement a la tasca de les dones en l'àmbit de la pilota valenciana, pal de paller dels esports tradicionals, senya i identitat dels valencians i valencianes, que fins fa poques dècades es considerava exclusiu de la pràctica masculina.

Per a rebatre aquesta creença, en aquesta obra de divulgació han recollit una trajectòria de diferents dones que ens conten en primera persona quina és la seua relació amb la pilota valenciana, les seues vivències i reflexions, per tal d'atresorar un cresol de veus polièdriques al voltant d'un esport que, per a moltes d'elles, és una manera de viure.

Dones que actualment són referents, esportistes, caps de gestió de clubs, artesanes de llarga trajectòria o recent incorporació, així com difusores, aficionades i promotores d'un esport únic que cal visibilitzar i que elles estan contribuint amb escreix a dignificar.

Aquest llibre pretén reivindicar, custodiar i divulgar el seu llegat. Perquè la pilota valenciana serà també de les dones o no serà.

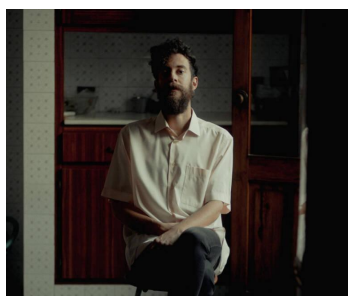
RESSENYES

Ressenyes musicals 2025

L'afluent - Carles Caselles

L'afluent

Carles Caselles és un músic i compositor pegolí que va iniciar la seua aventura musical en solitari amb *L'afluent*.

Es tracta del seu primer EP i va veure la llum a juny de 2021. Consta de cinc temes: *La bellesa del risc*, *Salut!*, *Senda dolça*, *Supervendes* i *Si parle dels teus ulls*.

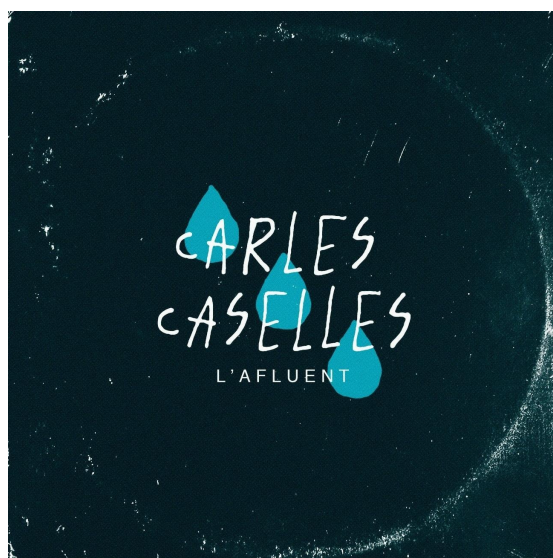
Aquestes són les primeres composicions que Carles va fer al marge de Smoking Souls; lletres envoltades d'una poètica introspectiva i profunda on es reflecteix allò que és i el que pensa.

En aquest projecte personal va poder descobrir i desenvolupar altres facetes musicals que l'apassionaven. El resultat d'aquesta experimentació són 5 cançons diferents que barregen estils musicals diversos.

Aquestes cançons introspectives, emocionals i fins al moment les més personals que ha fet, com Carles mateix puntualitza, tenen una història darrere. Van néixer i es va originar després d'un estat d'abandó de la música al confinament de la pandèmia del COVID-19.

L'afluent, va resultar ser un gran aliat per a transitar la situació amb una visió caracteritzada pel positivisme.

El 2021 es va quedar entre els cinc finalistes del Certamen Terra i Cultura 2021, impulsat per Lluís Llach i el Celler Vall-Llach que reconeix els millors poemes musicats en llengua catalana.

RESSENYES

Ressenyes recerca 2025

Lluita per la vida a la Dénia contemporània - J. X. Esplugues i Pellicer

La lluita per la vida a la Dénia contemporània.

Josep Esplugues i Pellicer va nèixer a Benissa (Marina Alta), en el 1969, i és llicenciat en medicina i cirurgia per la Universitat d'Alacant, on va aconseguir el grau d'excel·lent mitjançant la modalitat de memòria.

Es va especialitzar en medicina familiar i comunitària, formant-se a l'Hospital Marina Alta de Dénia i Centre de Salut de Xàbia.

Aquest treball li va atorgar el títol de doctor per la Universitat Miguel Hernández d'Elx, obtenint la màxima qualificació.

També ha participat en diferents congressos i reunions

científiques tant pel que fa al vessant pròpiament sanitari com el context de la història de la ciència, en general, i de medicina, en particular.

Actualment, exerceix com a metge d'atenció primària i col·labora amb el departament d'Història de la Ciència de la Universitat d'Alacant.

En aquest treball on es fa un estudi d'investigació dels problemes de salut i els episodis de malaltia que acompanyen a les poblacions que són fonamentals per a explicar les evolucions demogràfiques.

I ens ofereix l'oportunitat de constatar la pluralitat dels elements que van determinar la transició sanitària de la població de Dénia.

Els factors de naturalesa cultural, lligats a la condició portuària de la ciutat i el cosmopolitisme que va caracteritzar a la societat Deniera, expliquen, els avantatges demogràfics i les millores sociosanitàries que acompanyen el seu procés de modernització.

L'ENTREVISTA DEL MES

Entrevistes 2025

Sergi Miralles - director i guionista de L'àvia i el foraster

ENTREVISTA A SERGI MIRALLES, DIRECTOR I GUIONISTA

Sergi Miralles (Pego, 1985), és director i guionista. “L'àvia i el foraster” és el seu primer llargmetratge, guardonata amb quatre premis al Festival d'Alacant, destacant el de Millor Pel·lícula. Anteriorment, va dirigir quatre curtmetratges (Confeti, 2020; Un domingo cualquiera, 2017; Tagomago, 2015 i Hidrolisis, 2012) que van obtindre diferents reconeixements, tant nacionals com internacionals.

També ha treballat en televisió, on va realitzar sèries com “La Forastera” o “Açò és un destarifo”, totes dues per a À Punt Mèdia. Com a productor executiu, ha signat els curtmetratges “Hàbitat (2023)” i “Distintos (2017)” i el documental “L'Ovidi, el making of de la pel·lícula que mai no es va fer (2015)”, protagonitzat per Eduard Fernández.

Anteriorment, va treballar com a ajudant de direcció en

cinema, televisió i publicitat, i va participar en els rodatges de pel·lícules internacionals com “Exodus” de Ridley Scott o “Tomorrowland” de Brad Bird.

Va estudiar Comunicació Audiovisual en la UCH CEU, i va completar la seua formació amb el Màster Iberoamericà de Guió de la FIA UIMP i el Màster en Direcció Cinematogràfica de la ESCAC.

Com va començar l'interés per la direcció cinematogràfica?

Jo vaig créixer en l'autocine, veient pel·lícules cada setmana, bones, dolentes, comercials, intimistes, de tot... Jo crec que veure totes aquelles històries i com influïen en els espectadors em va dur a voler ser jo qui ho fera, a dur a la pantalla històries que entretingueren a la gent i que a més els feren pensar, i així ficar el meu petit granet d'arena per millorar la nostra societat.

Com va nàixer aquesta pel·lícula? Està basada en fets reals?

Tot naix d'una anècdota familiar, un tio meu té una botiga de roba, i es va quedar sense la persona que li feia els arranjaments i va descobrir que el pakistanès de la fruiteria de baix seu, en realitat era sastre. Decidiren començar a col·laborar, però havien de fer-ho en secret per por al que diran.

Aquella anècdota, que mostrava un clar cas de xenofòbia quotidiana, esta que tots practiquem i patim sense adonar-nos, ens va servir com a punt de partida per crear esta història.

També aprofitarem per a fer un homenatge a les meues dues àvies, elles com totes les de la seua generació, foren costureres i en casa ens ho feien tot, a més, la mare de mon pare fou migrant, i ens servia per a lligar-ho tot. Teresa és la mescla perfecta d'elles dos.

Veiem que als rols dels personatges estan clarament diferenciats, ens agradaria que ens parlaves un poc del paper dels actors secundaris... Sense menysprear el paper dels actors principals, però en aquest fil sembla

que els actors secundaris tenen un paper fonamental.

És una de les coses de les quals més contents estem. Habitualment no hi ha temps a treballar als personatges secundaris, però nosaltres ens esforçarem molt per a què tots tingueren el seu arc, o almenys una història per a contar. Això els va donar ferramentes als actors per a que pogueren aportar moltes coses i construir els seus personatges. A més, crec que un dels grans encerts fou el càsting, trobant als intèrprets perfectes per cadascun dels personatges.

En aquesta pel·lícula parles de la importància de pertànyer a un lloc, de les arrels, de que alguna vegada en la nostra vida ens hem sentit forasters... t'has sentit foraster alguna vegada?

Jo crec que tots ens hem sentit forasters en algun moment de les nostres vides, i no cal anar-se'n massa lluny, només canviant al poble del costat ja pot sentir-te foraster. En el meu cas, el meu grau de foraster ha estat passar del poble a la ciutat, primer a Barcelona, després a Madrid i finalment a València. A Barcelona vaig trobar una colònia molt important de gent de Pego, que em feren sentir a casa en els moments que més ho necessitava i això em va fer entendre moltes coses del comportament dels migrants quan venen a les nostres terres, tots necessitem tenir un lloc on tornar, i aquest lloc moltes vegades és poder conversar amb gent que ve del mateix lloc que tu.

Parles també en aquesta pel·lícula dels microracismes, creus que són actituds que hem après?

Crec que ho fem de manera involuntària, ho fem tots. Sempre parlem de microracismes, però a mi m'agrada dir "Xenofòbia quotidiana". Són aquestes menudes accions que fe sense adonar-nos, desconfiar del que ve de fora. Sempre pensem com tractem als migrants que venen d'altres països, però ens oblidem de com tractem a les persones que venen del poble del costat o d'altres regions de l'estat. La por al diferent ha estat sempre entre nosaltres, i hem de treballar molt dur per a superar-ho.

Quina resposta ha tingut la pel·lícula per part dels

espectadors?

Ha estat molt especial, aquesta és una pel·lícula amb un pressupost molt ajustat, i fiàvem l'èxit comercial a què funcionara el boca-orella, i no podem estar més contents de com ha funcionat. Més de 15.000 espectadors i continuem en cines de poble i en projeccions especials amb instituts.

Crec que els espectadors se senten representats en la història, i els valencians teníem la necessitat de sentir això.

Quin premi et faria major il·lusió rebre? A banda dels premis que ja ha rebut la pel·lícula?

No negaré que tots els premis fan il·lusió, però sincerament, el meu premi és la resposta del públic. Veure com ix la gent de les projeccions, emocionada i amb ganes de parlar del que acaben de viure és el millor dels premis, perquè nosaltres hem fet la pel·lícula per a això.

Ja estàs pensant en el pròxim projecte? Tens alguna cosa pensada? Ens pots avançar alguna cosa?

Sempre estem amb diverses idees al cap, semblant històries i treballant per a què cresquen i mai saps quin serà el que finalment acabarà germinant.

Gener de 2025

 Whatsapp

 Telegram

 Correu electrònic

O seguïu-nos a les Xarxes Socials!

Mancomunitat Comarcal de la Marina Alta:

Xarxa Jove Marina Alta:

Xarxa Esportiva Marina Alta:

